

Шта е това? Азъ немогъ да страдамъ за васъ г-да. Менъ е повѣренъ тоя параходъ да пренасямъ съ него пасажери, а не въ-етанници. Ако ся съгласи да ви го предамъ, то азъ може би да пострадамъ, тогасъ?

Ботевъ. (Изсвирва. Въстаницитѣ захващатъ да трошатъ сандѣцитѣ въ парахода, вадѣтъ пушки и калпаци съ левъ, които турѣтъ на главитѣ си, револвери си овачатъ, смѣщеніе голѣмо мѣжду пътницитѣ. Ботевъ съ голъ въ ржката ножъ съ високъ гласъ): Чуваши ли Г-нъ капитанъ! Азъ съмъ Българскій войвода, а тези тукъ (показва въстаницитѣ) сж момцитѣ ми. Ний отиваме за свобода днесъ кръвъ да лѣемъ! Ний отиваме въ отечеството си България, да дадемъ помощъ на беднитѣ си братія, които немило-стиво ся колятъ отъ мръснитѣ турци, за да ги отървемъ отъ тежката тираниа; за това още веднѣтъ ти предлагамъ, да ни оставиши парахода сега на благъ начинъ, за да преминемъ съ дру-жинната на родниа си брѣгъ.

Капитанина. Това азъ немогъ да приемъ г-да. Не могъ да ся съглася на вашето предложение. Вие знаете че и ний сме подъ отговорностъ.

Ботевъ. (Съ яростъ извиква, като върти пожа) Какво? . . . Не можешъ да ся съгласиши на нашето предложение ли? Знаеъ, че това го искамъ, не ся моля. На сила ще го завладежъ!

Войновски. Длъжни сте да ся съгласите на нашето пред-ложение г-да! ний не искаме пѣщо за себѣ си; ний отиваме да ся боримъ за отечеството си, което днесъ плуза въ християнска кръвъ. Ний отиваме да мремъ за свобода, за честь и правда! Затова и-менно трѣбва на драго сърдце да ся съгласите на предложението ни, да ни спомогнете!

Давидовъ. Чуйте г-да капитани! Тамъ, въ Балкана днесъ на-рода мре отъ турскія ятаганъ! Тамъ днесъ има ужасенъ бой съ общія врагъ. Невинната кръвъ на нашитѣ братія, майки и сестри ни вика да имъ притечемъ на помощъ! Ний като Българе, синове на едно и същото отечество, членове на единъ и същия народъ, не-можемъ да останемъ хладнокръвни къмъ това грозно дѣло, немо-жемъ да търнимъ да ся колятъ нашитѣ бащи, майки, сестри и братія отъ дивія азиатинъ, а да ся не впуснемъ въ кървавъ бой съ т.я мръсени същества, които обрѣнахъ най-богатата старна отъ отечеството ни въ кървава пустиня! Узнахте ли сега, че нашата целъ е свита, за която трѣбва да ни улесните?